

UNU cutim...

March 23, 2013 at 7:47am

Pisati k'o znam, al' eto o Njoj ne umijem. UNU umijem da cutim samo.

No kad iz mene zahuklja erupcija njeznosti i od te sve siline samo kapljice Ljubavi ovlas orose tvoje vrelo srce...to je od nje.

Kad me tuga povuce u zelenac duboki, kroz sedre sjecanja me iscentrifugira, i nemocnu me tako na kakvu adicu izbaci, vidim da sam, ovako smaragdno zelena, ovako sjetno opustosena, ipak, i jos uvijek, jedan smaragd. Njen...UNSKI...

Predvece, kad se sunce pocne oprastati od mene po crvenim planinama americkog sjevera, oklijevajuci, ocekujući od mene, da mu svu sebe dam, a ja nekako ne mogu...nedostaje njegovoj zlatno-crvenoj paleti ona smaragdno-zelena svjezina duse.

I onda znam...u meni je. Prvi koraci, prvi sastanci i poljupci, prvi rastanci i suze, sve prvo i sve posljednje, u meni je Njome isprepletano.

I onda znam, njena snaga je i moja, njena moc je i moja, njena Ljubav je i moja. I skupa smo magicno-mocni u svakom Gajinom kutku, na svakoj srebrnastoj zvijezdi, u svim dubinama i visinama nebeskog plavetnila.

I znam, neće još dugo biti da se kapci spustati moraju da se
ONA vidi.

Nisam sigurna, photo by Sandro Cetic ili by Mirsada Bulic...Una mi lici
na sve koje volim...